

der jo langt fra repræsenterede alle Sparekasserne, gik fra hverandre uden at opnå Overensstemmelse i meget væsentlige Punkter, saaledes at Udfigterne til en Fastsettelse af Regler, der skulle være almindelige for alle Sparekasser — og kun i det Tilfælde havde egentlig talt disse Bestemmelser naaet deres Hensigt — laa noget langt borte. Selvsjælgelig var det en fuldstændig fri Sag, selv om en større Mængde Sparekasser er bleven enig om at fastsætte visse Regler som gjældende for deres Bestyrelse, om andre Sparekasser vilde gaa ind derpaa, og det er jo høist sandsynligt, at det netop var dem, som trængte til offentlig Tilfyn, som udebleve. Denne Lov vil komme til at være virksom i langt mindre Grad for den allerførste Part af de Sparekasser, der have virket paa en fuldkommen betryggende og sikker Maade, end overfor dem, der have været paa Grændsen af at være mindre sikre. Det er jo dem, som Loven vil og skal ramme, men de have holdt sig udenfor den Forening, som blev indgaaet mellem de gamle og sikre Sparekasser, og de vilde ogsaa holde sig udenfor Loven, hvis de kunde, men det kunne de ikke; det er det, som Loven skal bevirke. Det ærede Medlem har udtalt, at efter hans Formening vare Reglerne i § 2 noget for elastiske; der blev deri overladt for Meget til Regjeringen. Jeg har allerede paa et tidligere Punkt haat Leilighed til at sige, at efter min Mening maa Regler, der gjælde for alle Sparekasser, have en stor Elasticitet, fordi de skulle virke under meget forskjellige Forhold, og jeg har troet, at det netop maatte være i Overensstemmelse med, hvad her maatte ønskes, at der blev overladt Bestyrelserne saa megen Frihed som muligt til at skaffe sig Indflydelse paa de Bestemmelser, som skulle være gjældende for deres Sparekasser. Jeg har nogen Formodning om, at, hvis man vilde have gjort Forsøg paa at fastslaa bestemte Regler, vilde det for det Første vanskeligt være lykkes, men dernæst vilde man heller ikke have undgaaet den Væbrelse, at man havde bundet Arme og Ben paa Sparekasserne. Det ærede Medlem hentydede til Slutningen til det høist Ønskelige i en Centralsparekasse, som kunde i en væsentlig Grad støtte alle de andre Sparekasser og afhjælpe nogle af de Mangler, som gjøre, at en Bestyrelse undertiden kan blive noget vakkende i sine Bevægelser paa det finantielle Omraade, idet nemlig en saadan Sparekasse skulde have til Formaal til enhver Tid at modtage Deposita fra de lokale Sparekasser, Deposita af, hvad de anse for at være nødvendigt for at have en tilstrækkelig bevægelig Masse til at imødekomme Forlangender, og at denne Sparekasse skulde være forpligtet til at forrente disse Deposita med 4 pCt. og udbetale dem paa Ansfordring (Modsigelse af Boffen). Er det ikke Meningen? (Boffen: Med forholdsvis kort Bærel!) Naa, med forholdsvis kort Bæ-

rel! Jeg tror rigtignok, at det er at stille en Sparekasse en Opgave, der er fuldstændig uløselig. Jeg tror, at det Samme, som denne Sparekasse kan gjøre, kan enhver enkelt Sparekasse, der har en nogenlunde kyndig Bestyrelse, gjøre. At den vil være istand til at anbringe sine Midler med kort Opfigelse paa bedre Vilkaar end alle de andre Sparekasser, tror jeg ikke, og naar den skal paatage sig Uleiligheden for alle de andre og bringe et bedre Resultat ud deraf, tror jeg ikke, at det ærede Medlem vil kunne tænke sig at faae det Resultat ud ved det eneste Middel, som han under Hensyn til Foretagendets Vanskelighed anviste, nemlig at vende sig til Statskassen, Statskassen skulde modtage og forrente Pengene. Ja, jeg veed blot ikke, hvorledes den skal gjøre det, om den skal give aarligt Tilskud dertil eller hvorledes. I hvert Tilfælde tror jeg, at det er en Sag, som er saa indviklet og forbunden med saa megen Betænelighed, at, dersom man skulde vente paa en Sparekasselov, indtil man havde faaet udtømt alle de Betragtninger, som knytte sig til en saadan Foranstaltning, kunde man komme til at vente meget længe. Jeg tror, at, hvis man vil knytte Ideen om et saadant Instituts Oprettelse til nærværende Lovforslag, eller man, enten det har været Ens Hensigt eller ikke, for længere Tid udflydt Tanken om en saadan Lov. Jeg har faaet det Indtryk af de Forhandlinger, der ere foregaaede her, at, medens Loven i sin Grundtanke har adskillige principielle Modstandere, som ganske bestemt ville modsætte sig en Lov paa dette Omraade, er der dog ogsaa et ikke ringe Antal af de Talere, som have haat Ordet, som have udtalt sig derhen, at, skøndt man nok kunde ønske Forandringer her eller der, er man dog enig i Grundtanken, at det er ønskeligt at tilveiebringe større Sikkerhed for en regelmæssig Førelse af Sparekassainstitutionen, end det hidtil har været Tilfælde. Jeg vilde ønske, at de, der have en Følelse af, at her er Noget, der virkelig er værd at tilstræbe og virke for, ville slutte sig sammen og række Regjeringen Haanden for at komme til en virkelig Drøftelse og heldig Afgjørelse af dette efter min Mening i sig selv meget vigtige Spørgsmaal.

Suel: Ja, det Ønske, som den høitærede Minister nys udtalte, veles vistnok af Enhver her i Salen, ligesaa vel som adskillige af de almindelige Sætninger, han udtalte, vare af den Bestaaenhed, at Enhver maa tiltræde dem. Naar der desuagtet vistnok hist og her er nogen Uenighed mellem den høitærede Minister og dette Thing om denne Sag, skriver det sig snarere fra, at man er uenig med ham om Uværdigheden af disse almindelige Sætninger, der ikke alene tiltrædes her i denne Sal, men over hele Verden, paa det foreliggende Tilfælde. Der var kun et Par Sætninger eller, om man vil, kun een Hovedsætning,